

ПВНС 564
1-78 1-04,26-78

Да ни е честита Новата 1979!

Никола ВАСИЛЕВ
първи секретар на Окръжния комитет на БКП

Отмина третата година на петилетка, годината на Националната партийна конференция. Изминаха три ста шестдесет и пет дни на големи дела и трудови победи. Дни на упорита работа и борба за използване порасналите възможности на социалистическата ни икономика, на реалния социализъм. Направихме първите реални стъпки към овладяване на нови, съвременни критерии в оценката на собствените си дела и прогнози за ускоряване изграждането на развитото социалистическо общество.

Забележителният доклад на другаря Тодор Живков пред Националната партийна конференция и Тезисите на конференцията въоръжиха всеки комунист и всеки трудец с ясна перспектива за конкретни творчески изяви, за личния им принос и отговорност. Те посочиха най-кратките пътища за осъществяването на стратегията на Партията на настоящия етап. Получили допълнителна задача от Националната партийна конференция и приели допълнителна програма за компенсиране на загубите от природните бедствия, под ръководството на окръжната партийна организация, трудовите колективи от окръга проявиха голямо творчество в по-пълното разкриване и оползотворяване на резерви.

С чувство на законна гордост колективите на промишлеността в окръга рапортуваха, че пет дни предсрочно са изпълнили годишната за дача. До края на 1978 година на надплановата промишлена продукция приближи 15 милиона лева. Окръгът даде на народното стопанство промишлена продукция за повече от милиард и 40 милиона лева. С 10 на сто е преизпълнен планът за производството на продукция с оценка „К“. Успешно се осъществява стратегическият резерв на XI плавния конгрес за висока ефективност и високо качество. Печалбата достигна ръст над 40 на сто. Преизпълнен е планът за износа, включително и валутната програма.

За тези безспорни високи успехи най-голям дял имат колективите на СХК „Свилоза“, ЗФК „Трифон Саралиев“, Завода за запаметяващи устройства, Захарния комбинат, консервния завод „Република“, пивоварния завод „Балкан“, фабриките „Етер“, „Васил Левски“ и др., челиците в труда, рационализаторите и новаторите, които изпатиха седмата петилетка.

Въпреки неблагоприятните климатични условия селскостопанските труженици от окръга положиха големи усилия и успешно приключиха годината. Със 7,2 на сто е преизпълнен планът за производството на хляб и зърно. Значително се увеличи производството на домашни, грозде, плодове и зеленчуци. Животновъдството изплати годишния си план.

Големи са нашите постижения и в останалите отрасли на икономиката. Изпълнен е обемът на строително-монтажните работи. Влязоха в действие новите мощности на Домостроителния комбинат в Горна Оряховица, разширието и реконструкцията на Комбината за амбалаж в Павликени, Завода за стъкло в Елена и други. Предадени са 2510 нови жилища. Изпълняват се обмените и качествените показатели в транспорта и съобщенията, търговията и услугите.

И в промишлеността, и в селското стопанство, и в останалите отрасли на материалното производство постигнатите успехи се дължат преди всичко на първите стъпки в усъвършенстването на социалистическата организация на труда и плановете ръководство на икономиката, на все по-широкото приложение на челиния наш съветски опит, на плодотворните Дружески връзки с Полтавска област. Изгради се и вече доказва своите предимства бригадната организация в най-големите заводи, строителни обекти, в транспорта и в голям брой селскостопански предприятия. Радостно е, че в рапортите на такива крупни колективи като СХК „Свилоза“, Захарния комбинат и др. се подчертава, че плащания в миналото непроизводителни разходи вече са сведени до минимум, че се създават предпоставки за преминаване към новата система на заплащане на труда. Гор-

дост за окръга е, че колективът на най-голямото предприятие — СХК „Свилоза“ е в числото на първите два надесет колектива в страната, които от 1 ноември преминаха към новата организация на работната заплата.

С нови успехи изпатиха 1978 година и дейците на изкуството, културата, образованието и здравеопазването. Трайни следи остави Националният преглед на историческата тема в изкуствата „Поглед към вековете“, завършил преди няколко дни с Музикалните празници.

Всичко това ни дава основание да заявим, че окръгът е отишъл значително напред по всички направления на обществено-икономическото развитие.

С плана за последните две години на петилетката се възлагат нови и отговорни задачи. Промисленото производство следва да нарасне с 15 на сто, селскостопанското — с 10 на сто и строителното — с 20 на сто. Промислеността ще продължи да се развива по интензивен път. Предвижда се да бъдат усвоени 79 нови изделия и да се внедрят 75 нови технологии: трансмисии, латори, транспортни средства, радиоприемници, термини и други. Значителен ръст бележат показателите за ефективност и качество. Числата продукция ще се увеличи със 17 на сто, като се реализира допълнителна икономия на суровини, материали и горива за над 40 млн. лева. През следващите две години ще бъдат завършени 5470 апартамента.

От десет дни в центъра на нашето внимание е Обръщението на ЦК на БКП към комунистите и всички трудеци се в Народна република България. То ни призовава на още по-резултатна работа и борба за висока ефективност и високо качество, за изпълнение и преизпълнение на плана за обществено-икономическото развитие през 1979 и 1980 година.

Главният резерв за решаване на битката за висока ефективност и високо качество е усъвършенстването на социалистическата организация на труда, организираната форма в съчетание с вътрешностопанската сметка и новата система на заплащане на труда. Това е основното звено във веригата за утвърждаване на лева като стимулатор и организатор за по-пълното използване на средствата на труда, предметите на труда и работната сила. Това трябва да бъде съществена на наш стил и метод на работата в укрепването и използването предимствата на новата селищна организация.

Обръщението е обогатено с изключително ценни идеи и постановки в Писмото на другаря Тодор Живков до ЦК на ДКМС. Този нов творчески принос на другаря Живков в теорията и практиката на нашето общество разкрива магистралата за всеобщата реализация на младото поколение, за дългата на всеки гражданин на социалистическата ни родина.

В отговор на Обръщението на ЦК на БКП по примера на челиците от столицата и признава на цвеклопроизводителите от ПАК—Горна Оряховица в трудовите колективи вече се подготвят конкретни обещания за масово включване в социалистическото съревнование в чест на 35-годишнината на Девети септември и 1300-годишнината от създаването на българската държава. В изготвянето на тези обещания ние се ръководим от указанията на другаря Живков, дадени в речта му пред втората среща на преговорите ръководители във Велико Търново, че личното благодеяние на човека и неговото семейство зависи не само от това, как той се труди и какви са резултатите от неговия труд, но и от това, как се трудят останалите членове на колектива, на цялото общество. Няма съмнение, че на основата на на трупаания опит, под ръководството на окръжната партийна организация трудеците се от окръга ще решават още по-успешно задачите на последните две години на петилетката.

На неуморен, вдъхновен труд, другарки и другари! Дани е честита новата 1979 година!

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,
Велико Търново

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

12 478/1980

Година XXXVI
1979
ЯНУАРИ
1
Понеделник
Вестникът е основан през 1943 година
Брой 1 (4144)
Цена 1 стотинка

Сурварчето

Снимка Иван ДИМИТРОВ

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

Новодомци

Дом се лесно не гради, но всеки българин през живота си изгражда поне едно жилище — за себе си, за своите деца, за внуците. То е стародавна традиция, която днес социалистическото ни общество обогатява с нови форми и съдържание.

През 1978 г. 114 семейства от Горна Оряховица се настаняха в нови жилища в най-младия квартал на града „Пролет“ (на снимката). Гржиите на новодомците не свършват бързо — все още трябва да се доизплатят, но пред новата година външният на хората от жилищните блокове ЕЖБ-7 и „Еделвайс“-1 са като на всички други хора...

На третия етаж в блок „Еделвайс“-1 случай не попадаме в дома на пенсионера Димитър Михайлов Георгиев. Освен нов апартамент старата 1978 година е донесла тук още една радост — на снахата Христина и сина Петър преди два месеца са се родили близначки. Младата майка, фактуристка в ДСО „Търговия на едро“, е щастлива с малките Оля и Поля, които сега се посрещат своя първи новодомски празник (на снимката).

Макар и пенсионер, дядо Димитър е активен гражданин. Задно с петгодишния Митко той оглежда още веднъж добре ли е украсена новодомската елка (на снимката). Защото татко е шофьор и пак е на път, а баба Олга, работничка във Фуражния завод, сега е отишла да види семейството на своята дъщеря...

Новодомци — хора с нова радост, със стар като света грижи! През новата 1979 година на техният брой в горнооряховския квартал „Пролет“ ще се увеличи с нови 96 семейства, на които вече са раздалени жилища.

Йордан ВЕЛИКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

По-нататъшно развитие на селищните системи

Съвещание на окръжния актив • В окръга са утвърдени 11 селищни системи

В петък преди обед във Велико Търново се състоя съвещание на окръжния актив. То бе открито и ръководено от председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Церов.

Доклад за по-нататъшното развитие на селищните системи в окръга изнесе първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев. Той подчерта, че след Мартенския пленум на ЦК на БКП през 1977 година е извършена огромна работа по решаване на проблемите на териториалното и селищното устройство на страната на качествено нова основа. Последната сесия на Народното събрание прие законо-

дателни актове за по-нататъшното развитие на селищните системи в страната и обособяването им в социално-икономически и административни единици от нов тип.

В окръга са утвърдени 11 селищни системи: Великотърновска, Горнооряховска, Свищовска, Павликениска, Лисковска, Полско-търновска, Стржижовска, Елена, Сухиндолска, Златаришка и Килифарева.

Другарят Василев подробно и аргументирано изясни същността, функциите и ролята на селищните системи, като общини от нов тип и задачите, които им предстоят. Той спря вниманието

В дванайсетия час

Да вдигнем чаши с виното пенливо!
Но нека преди тоста помълчим...
Когато старата година си отива,
настъпва миг почти недоловим,

когато стихва цялата вселена,
звезди и птици спират своя път,
ставя дъх земята заснежена,
дори сърцата спират да тупят.

И в този миг на трепет и вълнение,
в неповторимия тържествен час,
усещаш цял наситен със движение
как оживява въздухът край нас:

как звънва неочаквано в простора
една симфония от звуци, гласове
и завладява тя пространства, хора...
Това е оня миг необикновен,

когато между звуците различни
ти можеш да познаеш песента
на бъдещите класове пшенични,
които спят дълбоко във пръстта...

Ще доловим как в синевата плуват
невидими над земните недра
оня бели гълъби сънувани,
понесли на крилете си мира...

Ще доловим събития далечни,
неизживяни радости, тъги,
слова за обич, още неизречени
и неизбежни тревоги и беда.

За всичко хубаво, което вече
пристига с дните чакани у нас,
приятелю, да вдигнем тази вечер
на здравница в дванайсетия час!

Людмила ИСАЕВА

Братски поздравления

По случай Новата 1979 година Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и Областният съвет на народните депутати са изпратили поздравителна телеграма

ма до първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев и председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Церов. В нея се казва:

Скъпи другари,
Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и изпълкомът на Областния съвет на народните депутати сърдечно поздравяват Вас, комунистите и всички трудеци се от окръга с Новата 1979 година.

Желаем на Вас и на всички трудеци се от Великотърновски окръг, на целия български народ щастие, нови успехи в изпълнение на решенията на Единнадесетия конгрес на БКП.

Нека 1979 година бъде нов етап в развитието на дружбата и сътрудничеството между Великотърновски окръг и Полтавска област.

Първи секретар на Областния комитет на КПУ
Ф. МОРГУН
Председател на Областния съвет на народните депутати
Г. УСТИМЕНКО

Поздравителна телеграма по случай Новата година е получена и от гр. Александрия, окръг Телеорман — Социалистическа република Румъния.

Призив-обещание

Колективът на Завода за запаметяващи устройства — В. Търново посреща 1979 г. с голям трудов успех. Предсрочно бе изпълнен планът за 1978 г. по всички показатели.

Сега, вдъхновени от Обръщението на ЦК на БКП, работниците и специалистите от предприятието излизат с призив към всички трудеци се от Великотърновски окръг да се включат още по-активно в социалистическото съревнование за предсрочно изпълнение на плановете за 1979 и 1980 г., за достойна среща на 35-годишнината на социалистическата революция в България и 1300-

годишнината на българската държава.

Те обещават да изпълнят е 10 дни предсрочно плана си за 1979 г., да снижат материалните разходи на 100 лв. стокова продукция с 1,24 лв., да въведат бригадната организация на труда и вътрешностопанската сметка във всички основи цехове на ниво бригади, да повишат с 20 на сто относителния дял на продукцията с оценка „К“, да повишат обществената производителност на труда спрямо 1978 г. с 38 на сто, а спрямо държавната задача за 1979 г. — с 5 на сто, да усвоят 12 нови изделия.

Милionите на щяпелци

Новогодишното настроение обхваща работниците и специалистите от Щяпелния завод на вод на СХК „Свилоза“ — Свищов още когато се появи на входа мълния, че предсрочно е изпълнен годишният производствен план.

Тази вест сподели и други колективи на комбината, но щяпелци прибавиха най-много милиони към богатствата на Родина.

През трите години на петилетката те снижиха себестойността на 100 лв. стокова продукция с близо 15 лева и икономисаха 5500 000 лв. от предвидените материални разходи — солидна база за увеличение на националния доход. По този показател колективът на завод

да е на първо място в комбината.

Всеки ден за радостни предногодишни успехи съобщава комбинатската радиорубежа. Звучат песни след песен за колективите-труженици, които посрещнаха една плодотворна година. Със своите поздравителни писма до колективна председателстват на ЦС на БПС Мишо Мишев и министърът на химическата промишленост Георги Панков пожелават на свищовските химици да продължат своя вдъхновен труд за завоюване на по-високи успехи през останалите 2 години на петилетката.

Ангел СТОЯНОВ

Три предпразнични интервюта

Всяка нова година е повод едновременно и за равностетка, и за нови амбиции и надежди. С как во ще започнем изминалата година? Въпрос, на който отговорът е в делата, в реализираното. И какво очакваме от Новата? Очаквания, които мо жем сега, в първия ден, да наречем и намерения, и предвиджани, и предстоящи задачи. На тези два въпроса отговарят:

Камен ЗИДАРОВ, народен деятел на култура та, лауреат на Димитровска награда, герой на социалистическия труд и председател на Дружест вото на писателите във Велико Търново:

—Известно е на цялата на ша културна общественост, че Велико Търново — гра дът на Първи, български университет, лаборатория от векове на най-просветените, умове и водещи на родина та към есеистична просвета и култура, като Патриарх Ев тимий, Теодосий Търновски, Григорий Цамблак, чужо ните майстори на Търновска та живописна школа, Цайи Гинчев, Моско Москов, без смъртния и прославен Дядо Благоев и много други — вече от половин години има свое дружество на писатели те.

Макар и малко късно, то ва дружество вече започна своята активна работа и се ползува с пълната подкрепа на Съюза на българските пи сатели, на Комитета за кул тура и бащицката грижа и закрила на Окръжния коми тет на БКП, начело с друга ря Никола Василев, който по лага всички усилия за негов о укрепване.

Дружеството на писатели те във Велико Търново има своя план, приет и утвър ден от СБП за 1978-79 г.

Аз считам, пък и това се поддържа едновременно от всички членове и ръковод ството на дружеството, че

Александър ТЕРЗИЕВ, творчески секретар на групата на СБХ във Велико Търново:

— За художниците от вели котърновската група на СБХ 1978 година беше напрегна та и творческа. С езика на статистиката творческото на преживяне се изразява в уча ствие им в шест национал ни художествени изложби, в една окръжна на свободна тема, в 4 изложби на млади те художници и в 10 само стоятелни. Особено резул татно беше представянето на нашите художници в На ционалната изложба на историческа тема във Вели ко Търново и в изложбата „Човекът и трудът 78“ в Га брово — 27 автори с пове че от 30 творби. Особено ра достно е присъствието в из ложбата в Габрово, наред с утвърдените художници з. х. Йордан Попов, Григорий Спиридонов, Благой Иванов, Спиридон Борисов, Пайлают Димитров, Ангел Ангелов и др., на нашите млади коле ги Стежана Славова, Милко

Божков от Ресен и Николай Николов от Полски Тръмбеш. От самостоятелните изяви на творците от групата трябва да отбележим излож бата на Благой Иванов, ре зултат на четиригодишна напрегната творческа работа, в която авторът е постигнал сложен и изчистен живопис н език.

Наред с ковалите из яви на художниците от груп а тярко звучат и изявите к монументалните изкуства. Тук трябва да отбележим мо зайката на Григорий Спири донов в Резиденцията в Боя на, както и фреските му в културни домове в Москва и Будапеща, изпълнени на високо художествено равни ще, мозайката на Александър Терзиев и Димо Займов в Партийния дом във Велико Търново.

1979 година художниците от Велико Търново очакват с нови творчески планове. Предстои да осъществим съвместно с Окръжния съ вет за култура разгърнат а програма за контакти със селското население. Програ мата предвижда изложби на живопис и графика в повече от 20 села в окръга. Най-близките ни творчески зада чи са адресирани към ок ръжната художествена изло жба през февруари. Както всяка година и през 1979 ще се подготвяме за учас тие в представителните на ционални изяви на българс кото изобразително изкуст во.

Стефан САМСИЕВ, директор на Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново:

— През изминалата годи на Великотърновският драма тично-музикален театър „Кон стантин Кисимов“ доказа по безспорен начин, че и на из вънстолична сцена могат да бъдат направени завоевания в театралното изкуство. В Националния преглед на ис торическата тема в изкуства та „Поглед към вековете“ театърът се нареди на пър во място, състезавайки се с такива утвърдени театрал ни колективи като варненс кия, русенския, старозагорс кия и други.

Стабилизира се репертоар ната му политика, отправно начало за която е днешният ден, съвременето ни, как то и зрителят, който днес знае повече от вчера, има повече информация и на трупан опит, възприема из куството като социално из гажирана личност. Повиши се театралното майсторство на театралната труппа, а това е предпоставка да си поста вям и решаваме сложни театрални задачи. Ето защо изпращаме 1978 г. с нескри то творческо удовлетворе ние и след чествания през неа 25-годишен юбилей на

първите три главни задачи, които трябва да се реализи рат още в първите месеци на 1979 г., са следните: съз даване на творческа база на дружеството в Арбанаси, определяне на помещение—постоянно седалище на дру жеството и създаване на пе чатна база — издателство, каквито има вече във Вар на, Пловдив и другаде.

Само при реализирането на тия задачи дружеството ще може да изпълни достой но своите най-скъповеци за дължения.

Четим новата 1979 годи на на всички членове на дружеството!

Зимни вечери в Беброво

Новата година всякога е била очаквана с трепетно възбуждение в китините, скъта ни в гънките на Еленския балкан села и махалички. Незабравими са зимните ве чери в селата на Бебровска община: Костел, Палици, Ма рян, Чакали. Съществуват от коле благородна амбиция и надпревара между тях.

Беброво е имало свой спе цифичен облик и име още от далечното минало. Няко гашино село е привличало вниманието на П. Р. Славей ков, на патриарха на бъл гарската литература Иван Вазов. За него са писали пътешественици като Фели цъ Божур, Амн Буге, Феликс Канни, Иван Богоров, Заха ри Стоянов...

Орните на Сюлейман са изгорили селото, превърнали са в пепелища този краси в кът на родината, но не са могли да изгорят народния дух и традиции на бѐб ровчани, на учителите, на прочутите занаятчи, пламъ ка и културния устрем на читалището.

Автобусът прави обикол ка от Марян, Чакали, Беб рово и Палици и дава въз можност за размисли. За размисли възбуждават и све тещите читалищни сгради в декемврийската вечер, раз говорите с хората.

В Палици и Костел са иг рали вече първите песни. В Беброво, прикрито в красивата котловина, при стигам привечер. Навсякъде свети. Но най-ярки са свет лините в читалищния салон. Готвят се за новогодишния празник. Тук са се събрали децата — учениците на Беб рово, които са най-негръ пелини и се радват най-мно го в навечерието на Нона година.

Разговарям с хората за народния бит, за зимните ве чери в селата, за народните традиции и си спомням ду мите на Димитър Осинин: „Искаме ли да вникнем в душността на един народ, най-добре е да направим то ва, като се обвърнем към неговото колективно твор чество“.

Разговарям с председа те ля на читалището Димитър Арабаджиев, директор на До ма за деца. Той ми разказ ва за работата, за някои трудности, за благодарните усилия на читалищното ръко водство. Разбирам, че е на мерен верният път за коор диниране на усилията на чи талището с общинския пар

тиен комитет, с организаци те на Отечествения фронт и с общинския народен съвет. Ръководителите на Беброво по няколко пъти са присъ твували на репетициите на театралния колектив, работа та на народното читалище им е близка.

Театралният състав треска во се готви да представи пиесата „Женско царство“ до средата на януари. Меж ду най-запалените и ревно стни приятели на театъра са самодейците Александър До сев, Мария Досева, Христо Тамукчиев, Цанка Ризова, Сийка Балабанова, Васил Балабанов, Стефан Трифо нов. С нетърпение жителите на Беброво очакват да се вдигне завесата в читалищ ния салон за да преживеят шастливи часове.

За новогодишните праз нии в родното ни Беброво нашите деди са си идвали чак от градните на Румъ ния и Русия. — разказва ми с умиление активният чи талищен деец, понастоящем касиер на читалището, Ди митър Драганов. Той добре познава историята на село то и ми разгръща страници от неа с много обич и под чертава гордост. За да се продължават хубавите и светлите традиции ние, чита лищното ръководство, прави м което е по силите ни...

Предновогодишното възбуж де се чувства и в думите на Цанка Ризова, служителка в общинския народен съ вет и самодейка в чита лището. С много обич тя разказва за благодарните ам бии на учителите да пре живят читалището в дом на младостта и красотата, за подготовката за общосел ската новогодишна елха, за кръжните хора, които ще се изгряват, за песните, които ще се изпеят, за новогодиш ното сурвакане. В Беброво има традиция — след като се изяде новогодишната ба ница, бебровчани се считат масово в читалищния салон и тогава селото става едно чудно семейство.

Напускам Беброво на път за Елена. Звездите греят над селото сякаш искат да поздравят в тия зимни ве чери трудолюбивите хора на Беброво, неговите младежи, мнозина от които денем ра ботят в Елена, а вечер са в своето читалище и дават своя принос да бъде по-бо гат и по-сълъжвателен живо тът в селото.

Никола НЕДЯЛКОВ

арх. Иван ЧОЛАКОВ

„Творчески автопортрет“

Скъпи Павка, Случи се нещо или по точно, ще се случи утре, и не мога да не ти пиша, за што знам, че ти най-доб ре ще ме разбереш. Има много момчета от нашия клас, с които също бих спо делил това, което тази ве чер ме кара ту да бърша очите си, ту да се смея ка то малко мръднал, но ти, ти ще го оцениш най-вярно и ще се радваш заедно с мен, както и аз се радвам на всяка твоя сполука.

Не бързай, стари прияте лю от ТБУ-то, не бди не търпелив да узнаеш извед нъж повода за писмото ми. Обещай, че няма да преска чаш редове, защото, мисля си, че всичко, което ще ти пиша, има връзка с утре ния ден.

Помниш ли, вечер в спал ното помещение, след като дежурният изгасне лампа та, ние придърпахме плът но едно до друго леглата си и дълго, до полунощ, си спиехме за какво ли не. Веднъж, беше в края на ебната година, липата от дво ра дъхтеше силно през отво рения прозорци, аз ти ка зах, че когато се върна в моя град, ще хвана майка под ръка (виждал съм на кино как възпитаните мо мчета подават ръка на майки те си) и така ще минем през цялата главна улица. Ще вървам под цъфналите липи, ще си приказваме за нещо хубаво, ще се смеем. А хо рата ще се обръщат след нас с добри очи и ще си ми

свят: „Какви бяха, какви ста наха“. Но, братко Павка, та зи моя мечта си остана само в мен и понякога губя вя ра, че изобщо може да се осъществи. Защото майка (ето и сега е вече десет часа, а нея я няма) продъл жава да се прибира късно, когато си дойде, дехтите и ириришат на цигари и кисело вино. Случвало се е до дванад сет да не заспя и чувам как предпазливо се превърта кло чът във вратата на нейната стая, а после от там заботва мъжки глас. Ако татко някога не беше натъпкал в един куфар багажа си и не беше изчезнал за толкова ва дълго време, сигурно ня маше да е така. Нали ти писах, върна се преди шест месеца, но с друга жена и с момиченце на две години. Когато случайно се срещнем, страшно ми е неловко и двамата. В края на краища та, винаги ме пита дали имам нужда от пари, аз му казвам, че нямам и така се разделяме.

Преди седмица видях она тип, от когото откраднах мо делото. Беше на една пресеч ка със светофари. Докато минавах по „зебрата“, го зърнах зад волана на нис ка спортна кола, която из чакваше червената светлина. Познах го веднага, макар че от тогава са минали де ли три години. Не мога да

Професор ПЕТКО КУНИН

Централният комитет на Българската комунистическа партия, Народното събра ние и Централният комитет на борците против фашизма и капитализма с дълбока скръб съобщават, че на 25 декември т. г. неслучайно преминал в другия свят проф. Петко Кунин.

Роден на 12 юли 1900 г. в с. Михалици, Великотърнов ски окръг, в бедно земеделс ко семейство, вник на участ ник в Априлското въстание, Петко Кунин отрано свърз ва съдбата си с революцион ните борби на народа за свобода и социални правди ни. Едва деветнадесетгоди шен, влиза в редовете на ко мунистическата партия. Един от основателите на партийна та организация в родното си село, той активно участвува в Септемврийското народно въстание. След поражението на въстанието по негова иници атива се създава нелегален районен комитет на БКП в Павликени, на който е сек ретар.

По време на кървавите събития през 1925 г. емигри ра в Гърция и оттам в Съ ветския съюз. Тук завърш ва политическа икономия в академията за комунистиче ско възпитание „Н. К. Круп ская“ и работи в Междунар одния аграрен институт при Коминтерна. През 1929 г. се завръща в България и скоро става член на Со фийския окръжен комитет на БКП и на централните комитети на Работническата партия и на БКП. Член е на Политбюро. От 1934 г. от ново е политемигрант в СССР. През 1936 г. се за връща и като член на ЦК завежда работата на Парти ята в масовите организации, активно участвува в провеж дането на новия димитров

ски курс за изграждане на народния фронт против фа шизма.

През март 1941 г. е ин терниран в концлагерите „Гонда вода“ и „Еникюй“. Избягал през август 1943 г., той се включва в неу морна революционна дейност като завеждащ масовия от дел на ЦК. От началото на 1944 г. е изпратен за по литкомисар на XI въстание ска оперативна зона с цен тър Плевен, където разгръ ща апостолска работа по ор ганизирането и разрастване то на въоръжената партизан ска борба, за победата на антифашисткото народно въс тание.

След установяването на на роднодемократическата власт Петко Кунин заема редица отговорни партийни и дър жавни постове. Верен после довател на Георги Димит ров, той отдава всичките си сили, опит и знания за побе дата на социалистическия строй — като завеждащ от дел „Стопански“ на ЦК на Партията, като секретар на ЦК и член на Политбюро, като министър на индустрия та и на финансите.

От VIII партийен конгрес

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА ИР БЪЛГАРИЯ ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БОРЦИТЕ ПРОТИВ ФАШИЗМА И КАПИТАЛИЗМА

насам непрестанно е избира н за член на ЦК. Член е на Националния съвет на Оте чествения фронт. Шест пъти е избран за народен пред ставител.

През съзнателния си жи вог Петко Кунин прояви непрехващ булен интерес към науката. Избран бе за професор в Софийския уни верситет по икономика на сел ското стопанство. Изпод пе рото му на учен и общест венник са излезли редица на учни трудове в областта на социалистическата икономи ка и голям брой статии в бъл гарския демократичен печат. Главен редактор на сп. „Ико номически проблеми“, автор и преподател, той даде не нен принос за развитието на икономическата наука и за подготовката на кадри.

За големите му заслуги в революционните борби на на рода против фашизма и ка питализма и в строителство го на социализма Петко Ку нин е награждаван два пъти с орден „Георги Димит ров“, удостоен е с високите звания „Герой на социали стическия труд“ и „Заслу жил деец на науката“.

Проф. Петко Кунин бе ше пламенен революционен комунист, посветил без оста тък всичките си сили и спо собности за делото на Пар тията и народа. Той бе не поколебим борец за тържес тво на ленинските принци пи, за разцвета на българо съветската дружба. Целият негов борчески живот и све тло дело ще бъдат висок пример за българските кому нисти и всички трудещи се в тяхната борба за изграж дане на зрелия социализъм и на комунизма в Народна република България.

Поклон пред светлата му памет!

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА ИР БЪЛГАРИЯ ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БОРЦИТЕ ПРОТИВ ФАШИЗМА И КАПИТАЛИЗМА

Бележити дати и събития

- 5 ЯНУАРИ — 75 годи ни от основаването на На ционалния академичен театър „Иван Вазов“ — София.
- 6 ЯНУАРИ — 131 го дини от рождението на Хри сто Ботев.
- 7 ЯНУАРИ — 35 годи ни от смъртта на Христо Колев, поет-партизанин, ро ден през 1918 г.
- 12 ЯНУАРИ — 75 го дини от рождението на ака демик Георги Караславов, писател и обществен деец.
- 18 ЯНУАРИ — 100 го дини от рождението на проф. Александър Балабанов, фи лолог-класик, преводач и ли тературен критик.
- 19 ЯНУАРИ — 100 го дини от рождението на Си меон Радев, общественик и публицист.
- 21 ЯНУАРИ — Умрял Владимир Илич Ленин. Ден на родилната помощ.

Писмо до Павел разназ

забравя воднисто свите му очички, които никак не под хождат на едрото му и уж благородно лице. Разказвал съм ти как задигнах бегана му пред едно кафе не. И точно до полкниши ката, когато се канех за пресека, усетих, че някой стисна като с контра задно то колело. Без да се обръ на, опитвах се да скоча и да избягам, обаче той ме сграбчи за врата и ми сви такна два шамара, че при помня ли си ги и сега липсват ушите ми. Но колкото и странно да е, аз не го мря зя, напротив, нали-благодаре ние на него попаднах в детската педагогическа ста я и срещнах един голям чо ловек. Разказвал съм ти за него, но не така подробно, защото, как да ти обясня, проявявал съм ревност, коя то тогава дори не осъзна вах, просто го пазах за се бе си. Но Павка, таква хо ра не могат да принадлежат само на някого, за тях тряб ва да знаят всички. И сега, в рамките на твения прозо рец, като на филмов екран, се виждам как влизам при него — уплашен и озлобен, с твърдото намерение да не обелявам дума, пък каквото ще да става. Иззад бюрото, отрупащо с папки и книги,

се надигна мъж в тъмное лен костюм, с гъста, но по чти бяла коса и подпухна ли като от недоспиване кле пачи. Беше застанал точно на средата между два пор трета, които после видях и в ТБУ-то и научих, че са на Держински и Макарен ко. И той ми подаде ръка. Не зная как съм приближил, как съм протегнал десни цата си, но усетих, че я стисна силна и топла длан. За пръв път се ръкувах с възрастен човек или по-ско ро, за пръв път възрастен човек се ръкуваше с мен. По кани ме и аз седнах срещу бюрото. Разказах му всич ко за себе си — от игла до конек. Чоплех с нокът едла забележимата дупчина в об легалката на стола и гово рех за майка, за татко, за училището, за приятелите си, за кражбата. Слушаше ме много внимателно, прекъсва ше ме рядко, колкото да уточни нещо.

Накрая ме попита: — Знаеш ли Григоре, кое е добро и кое лошо? — Зная. — Какво ще кажеш за твоята постъпка? — Ами за него, за тоя, де то му откраднах бегата, да е лоша, а за мене добра, за што най-сетне щях да имаи велосипед и то не какъв да е.

Да беше го чул Павка, как гръмогласно се засми. И като се успокои, съвсем сериозно ми каза:

— А как щеше да възпри емеш кражбата, ако не бе ше я извършил ти, а някое друго момче, как това мом че щеше да изглежда в тво ите очи?

Помених да отговоря, по той ме спря с ръка.

— Помисли си хубаво и след две седмици ще те ча кам, а дотогава пък аз ще помисля как да имам вело сипед, без да бъде краден.

Прав беше каинан Стой ков — като ми даде две сед мици, защото макар да ми казах същите думи, които щях да изтъпя още ведна га — бях чел и чувал то лкова пъти — за това време, като си представяш всеки от съучениците ми в положение на крадец, колкото и непри ятно да ми беше, трябваше да призная, че постъпката ми е грозна. Така и отгово рих.

Товага той ме изведе в задния двор на сградата и влязох ме в един празен гараж. Са мо в десния ъгъл до врата та бяха струпани железарии, между които веднага забеля зах спичи, рами, педали.

— От тая куп — каза Стойков — трябва да иззе зе един велосипед.

Погледнах го недоверчиво, защото всичко беше старо и ръждясало, а той натърти: — Един здрав велосипед марка „Гриша и Стойков“ — и ме потупа по гърба.

Всепи ден от пет до

По коловозите на дружбата

Методът на гара Люблино и колективът на гара Горна Оряховица — разпределителна • Първа комплексна смяна — смяна-първенец

Какво е гара Горна Оряховица-разпределителна от прозореца на минаващия влак? Релси, вагони и железничари. Тук-там се виждат още флажета, чуват се свирки, а вечер блещукат фенери, останали като далечен спомен от времето на Баронхиршовата организация на работа в железопътния транспорт. Така е само на първа поглед... Същността е друга, която е обикновено, „неизбегно“ око не се забелязва.

Промяната настъпи през последните години, а началото започна през декември 1958 година, когато, проект тирани и построена с пряката помощ и сътрудничество на специалисти от СССР, бе пусната в експлоатация разпределителната гара. През тези изминати години тя се утвърди като мощна техническа и възлова единица в системата на ЖП управление — Горна Оряховица. Особеният обем показател — вагонооборотът — е нараснал над два пъти, а средният бруто-тонаж на то варен влак се е увеличил със 137 на сто. Над 80 железничари-ветерани издържат изпитанието на времето и специфичните трудности на професията. И заедно с новите изпълнения не само кратчайо до рамо през годините, но и работата по новому — по люблински. Защото с навлязлата новата тяга не можеше да се работи по старому, колкото и го леми да бяха постиженията, не можеше да се „гонят“ само обмените показател.

Тук именно на помощ дойде методът на подмосковската гара Люблино. За нейна работа специалистите-железничари научиха от съветския транспортен вестник „Гудок“. И започна първата, след това втората и още много заочни срещи. Чрез оживената кореспонденция съветските железничари предоставят на българските си колеги пълна документация за новостите в своята работа. И в един от първите инженерни проекти преди няколко години бе предвидено внедряването на метода на гара Люблино.

Петта година от тогава... На първа поглед като че ли нищо не се е променило — коловозите са все така много и блестят на осъждателно златно слънце, вагоните се

теглят от дизели и електро-вози, стотиците железничари всекидневно са на трудовия си пост. Но вече групирани в четири комплексни смени.

Този гологлав и спретнат железничар в средата на снимката е Славчо Савов, ръководител на първа комплексна смяна, възпитаник на полувисшия институт „Тодор Каблешков“. Той разказва:

— В нашия производствен процес вземат участие машинисти, ревизори на вагони, механици, писвачи, инфор-матори, търговски работници и други. До преминаването ни на работа по новия метод всеки от тях работеше за себе си и се числеше към отделно обособени секции, депа и служби. Разбира се, по време на дежурство се събиряхме и работехме заедно, но често се появяваха спорове, тъй като всеки защитаваше „интересите“ си.

Драголюб Сарачев, който е ръководител по техническата част в смяната и е един от ветераните, продължава: — Опитът на люблинци всъщност е творчески комплекс от организационно-технически средства, който обобщава най-добрите постижения на съветския транспорт. По-старите колеги-железничари, пък и някои от младите, трябваше да се откажат от доскорошните си навики, да свикват с нови организационни форми, с нов начин на работа и взаимоотношения. Така да се каже, преминахме едно психологическо развитие...

В оперативното ръководство широко навлиза съвременната портативна техника. Радиовръзката при маневрените дейности се оказва по-бърза и сигурна от флажките, светлинните и звуковите сигнали, защото не се „влие“ от атмосферните промени. Затова железничарите са единодушни, че откакто е въведена радиовръзката в разпределителната гара при композиране на влаковете, дерайлирали вагони няма значително е ускорен процесът на маневриране. Но това е само един от елементите от опита на гара Люблино.

— По съветски образец, по люблински създадохме и на организация — споделя Първан Костов, партисен кретар на гарата, — в коя

то основното производствено звено стана смяната. Смяна, но комплексна, защото в нея вече участвуват всички имащи дял в нашия специфичен производствен процес.

— И всяка смяна е на отделна стопанска сметка с всичките си елементи. Хората се числят към комплексната смяна и нямат нищо общо със секциите, службите и депа. Всеки неин член сега е заинтересован от общия резултат, защото се работи на „калпак“ — заключават началникът на гарата Кидиков.

В ранните и късните вечери часове вървяхме по заведените пътеки между коловозите, превърнали се вече в коловози на дружбата със съветските железничари, влизаме в кабините и „постове“, заставахме пред командни табла и „промишлена“ телевизия. Тук-там се бяха появили елхички, напомнящи за нещо многооочаквано. Ветерани и млади железничари отдавна бяха изпратили третата, решаващата годишна от селмата петилетка. И се чувстваша „частливост“, че с помощта на съветските си колеги бяха изборили и намерили верен път за осъществяването на решението на Националната партийна конференция. И нямаше да спрат до тук не само защото се освобождаваха от смяна на среща Нова година. Те встъпваха на смяна в последните часове на първия ден от 1979 година. И трябваше да продължат, но сега вече призовани от Партията към още по-големи завоевания, изпрегнаха нови резерви в действие за повишаване ефективността и качеството в отговор на Обръщението на ЦК на БКП.

Тук ролята на стопанската сметка е водеща в цялостната дейност на гаровия колектив, а съвместяването на професиите и наставничеството са отдавна всекидневност. Благодарение на това колективът не един път потвърди, че е силен от бързина, но ваторство и отговорност, че по стоманените коловози се закъчва дружбата със съветските железничари, която е на особена висота още от времето на първата копка на гарата.

Михаил МАНОЛОВ
Снимка Иван РУСКОВ

„нашите успехи са успехи на колектива“

Три работници от фабрика „Деню Георгиев“ отговарят на въпроса: „С какво ще запомните старата и какво очаквате от новата година?“

В края на май една радостна вест долетя от фабрика „Деню Георгиев“ — Величко Търново: „Работничката Мария Чуховска изпълни петилетния си план за две години и пет месеца“. После ден след ден десетки работници от предприятието и от цеха му в Елена грапортуваха за предсрочно изпълнение на годишните си производствени програми. И ето че преди месец още две членкини, гладките Цвета Тодорова и Пенка Стоянова „прекратиха“ също в осмата петилетка.

Мария Чуховска

— Колективът, т. е. по-опитните ми колежки и ние, вие ръководители по завода време, преди петнайсет години, когато постъпих в предприятието, ми помогнаха да овладя професията си и да я обикна, посочиха ми много от тънкостите в работата — как да икономисам времето си, как да поддържам машината си — разказва Мария Чуховска. — Останалото вече зависи от нас — не — дали мога да се самоконтролирам и усъвършенствам в отделните операции.

— Ние работим двете в колектив — споделят Цвета и Пенка. — Но колкото да сме същни и опитни, колкото и да умеем да пестим времето, без подкрепата на другарките си и на нашите ръководители не бихме постигнали нищо. Така че нашите успехи са успехи и на колектива. Успехите на колектива са наши успехи.

Цвета Тодорова

И започват и трите да разказват как в навечерието на окръжната конференция на жените техният колектив е излязъл с доклад за достойно изпълнение дълг. До 30 октомври 112 работнички, а до 30 ноември и две бригади изпълниха годишните си планове. 99,6 на сто от продукцията е с оценка за качество „1“, а се изработват и изделия с оценка „К“. Коэффициентът на сменност е повишен от 1,3 на 1,86 на сто.

— А видяхте ли надстроят кат? — пита Пенка Стоянова. — Догодина в новите помещения ще се разшири моделерната, ще открием стая за обучение на кадрите и комсомолски клуб.

Пенка Стоянова

— От новата година очакваме да ни донесе преди всичко здраве — отговаря за всички Цвета. — Човек като е здрав, всичко може. Ние и трите съвсем не мислим да се задоволим с постигнатото. Сега нашата цел е до края на селмата или най-късно в началото на осмата да пурмуваме деветата петилетка.

Антон ТРУФЕВ

ПОД ГНЕТА НА КАПИТАЛА

Омагьосаният кръг на безработицата

Възприето е в края на декември да се правят равностойни на отиващата си година и да се предвижда това, което ще донесе новата. Политическите дейци, икономистите и финансистите в капиталистическия свят също са направили своите равностойни и прогнози. Техните данни и предвиждания обаче показват, че усиленият да бъде изведен западната икономика от кризата не са дали желаните резултати и не са довели до подобряване на капиталистическото стопанство.

Сред многобройните неразрешени проблеми, с които се сблъскват ръководителите на капиталистическите държави, безработицата си остава един от най-острите, най-болезнените и най-непреодолимите. Фактите свидетелствуват, че докато в разгара на икономическата криза (към средата на 1975 година) в развитите капиталистически страни е имало близо 16 милиона безработни, то сега от елементарното право на труд (залегнало в не малко буржоазни конституции) са лишени близо 18 милиона души, от които над 6 милиона само в страните от Общия пазар. Предполага се, че към 1985 година армията от „лишни хора“ в този район ще достигне 9—10 милиона. Разпределени по отделни страни безработните в Англия възлизат на 1,6 милиона души (около 6 на сто от трудолюбивото население), във Франция — 1,5 милиона (4,7 на сто), в Италия — 1,7 милиона (8 на сто от трудолюбивото население), във ФРГ — около 1 милион, в Дания и Белгия равнището на безработицата възлиза на 7—9 на сто от работната сила. Застрашителни размери има безработицата в САЩ, Япония, Канада и останалите развити капиталистически държави. Според предвижданията на специалисти от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), в която влизат 24 капиталистически държави, включително и САЩ, средното увеличение на производството в 1979 година ще бъде не по-високо от 3 на сто, което означава по-нататъшно увеличение на безработицата. Единотрудно е заключението, че в резултат на това ново понижаване на темповете на икономическо развитие на главните капиталистически държави безработицата в 24-те страни-членки на ОИСР ще надхвърли далече сегашната цифра от 12 милиона безработни.

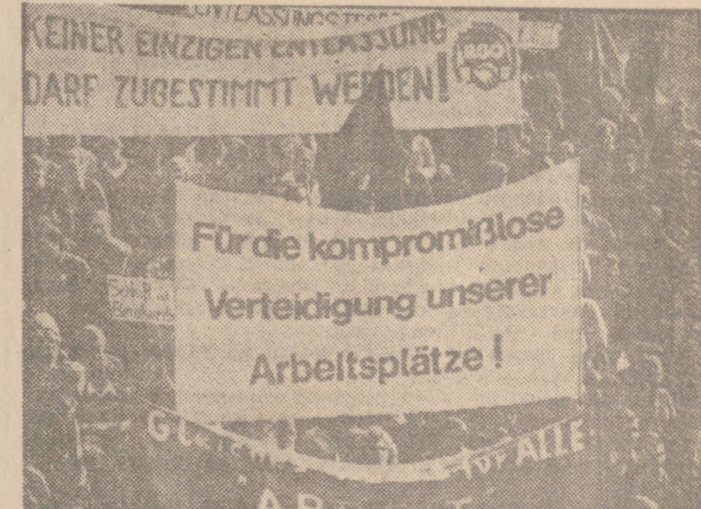
Бичът на безработицата се стоварва особено безмилостно върху младежите. В развитите капиталистически страни броят на младежите и девойките до 25-годишна възраст, които търсят работа, достигна 7 милиона души, като в Англия, Италия, Франция и Белгия те съставляват около 40 на сто от общата безработица в тези страни.

Бичът на безработицата се стоварва особено безмилостно върху младежите. В развитите капиталистически страни броят на младежите и девойките до 25-годишна възраст, които търсят работа, достигна 7 милиона души, като в Англия, Италия, Франция и Белгия те съставляват около 40 на сто от общата безработица в тези страни.

Малцина западноевропейски държавници и икономисти вярват, че при продължаващата икономическа рецесия може да се помогне на милионите безработни да си намерят работа, а те пък от своя страна не вярват на даваните им обещания. „Възрастните безработни и особено младежите — констатира агенция Асошиейтед прес — се намират в омагьосан кръг. Загубили работата си те не могат да започнат наема си, често остават без постоянен адрес и без средства и в очакването си дори се отказват да търсят работа“. Но не само в това е тяхната трагедия. „Безработицата — отбелязва за палиогерманският психолог А. Вакер — разрушава човешката личност и всеки втори безработен страда от нервна депресия. Неверие, страх, чувство на некомпетентност — всичко това засилва озлоблението към обществото, което им е определило такава горчива съдба“.

Същото време безизходната поражава и трудещите се решимост да не се примиряват с несправедливостите на режима, който ги превръща в ненужни за обществото хора. От тук и все по-активното им участие в класовите битки на пролетариата. Управляващата буржоазия си дава сметка за опасните последици от големите мащаби на безработицата.

Добри ДОБРЕВ

ГФР. Една от най-внушителните протестни демонстрации, събрала на улиците на Дортмунд над 40 000 души, бе демонстрацията срещу безработицата проведена на 14 октомври т. г.

ЯПОНИЯ. Големите корабостроителни компании в страната обявиха своите планове за значително съкращаване на персонала под предлог, че трябва да осъществят намаляване на съоръженията с 40 на сто. В цяла Япония се разгръща борба на работниците срещу тези уволнения. На снимката: работници от компанията „Центосен Саки“ по време на протестна демонстрация в Токио.

В ПЛЕН НА СТРАХА

Един по един се излизват последните дни на старата 1978 година. Буржоазните вестници и списания на запад в надпревара отрупват чителите си с идеи и съвети как по-лесно и приятно да прекарат коледните празници. Богата трапеза, елегантен тоалет и ефектен подарък — ето ключа за доброто настроение.

Но отзивчивите журналисти не могат да разсеят страха от неизвестността. Загледан се дълбоко в душата на гражданата на „свободния свят“, той не е сигурен, че запазването на работното място и че цените няма да отскочат още по-високо през новата 1979 година!

Антон ТРУФЕВ

Най-скромното място стои полицейската свирка, с която нападателът може да привлече вниманието на полицаята или минувачите. Следват: съзотворна бомба, парализираща бомба, револвер с халосни патрони, кучешка пазач. Накрая стигаме до най-сигурното, но и най-скъпото средство — телохранители. Този лукс може да си позволи само онзи, който е известен, богат и същевременно сериозно застрашен от отвлечане. За всеки случай авторката посочва адресите на две дружества, които предоставят телохранители, като осведомява, че за плащането за поддържане на телохранител се дължи между 100 и 300 франка на час. И тъй, обикновенният гражданин ще трябва да се задоволи с полицейска свирка, която струва само 6 франка.

Това четиво те потапя в една атмосфера, напълно различна от нашата. Не можеш да повярваш, че страховатата психоза е взела такива големи размери в една цивилизована европейска държава, каквато е Франция. Ние не разбираме тревогата на французите, защото у нас рядко стават престъпления, а когато станат, в излизането на престъпниците се ангажира морално цялата общественост. Ние, гражданите на социалистически страни, гледаме на престъплението като на органически чуждо на нашето общество явление.

Аня ВЕЛКОВА

дем следобед ние сглобявахме, разглобявахме, пробвахме, пияхме, чукахме и след седмица велосипедът беше готов. Радвахме се като деца. Боядисахме го червен и с бели букви на горната на превна рамка капитан Стойков наистина написа „Гриша и Стойков“. После си стиснахме ръцете и усетих, противно на целия ми характер, влажна топлина в очите си. Отначало, вечер закарвах колелото в гаража, но след това капитан Стойков ми даде бележка, че е мое и аз започнах да заключвам веригата му и да го оставям в партера на блока, в който живея. Една сутрин не го намерих. Павка, трудно ми е да опиша как се почувствувах, но може би ще ме разбереш, ако ти припомня как химика, Фашиста, дето му виждаме, те обини пред целния клас, когато беше изчезнало шишето със спирта. Той крещеше, че ти си разреждал този спирт с вода и си го изпил, защото само ти си дошъл в ТБУ-то за употреба на алкохол. Гледах те тогава пред черната дъска как мениш цветовете на лицето си и как юмруците ти ту се свиват, ту се отпускат. Страхувах се всеки момент да не връхлетя от горе му. И добре, че се въздържа. Шишето се намери в учительката по физика, която го взела да си отлежи за чистене на някакво петно. Фашиста го уподобиха, но онзи си срам, онова безсилие да докажеш невинността си, които ти преживя за четири

сет и пет минути те разболяха...

Седнах на студеното стълбище и заблсъках юмруци в парчета, после заплаках като хлапе.

Много по-късно си дадох сметка, Павка, че съм плакал не за самия велосипед, не за пропадналия ми труд, а за нещо, което се страхувах, че са ми откраднали е велосипед, което неусетно оня вечер в гаража, докато се ровехме в ръждясали те железарии, беше ми дал капитан Стойков. Останалото го знаех. Вечерта до късно сновах из улиците и където видех колело, жестоко го троших. Докато двама милиционери ме хванаха с де журната кола. И отново се озовах в педагогическата стая, но вместо капитан Стойков, зад бюрото седеше някаква жена, с която отказах да разговарям. От стар шината, който ме доведе в трудово-възпитателното училище, научих, че капитан Стойков получил тежка бъбречна криза и незабавно го изпратили на лечение.

В ТБУ-то получих писмо от него, което не ти дадох да прочетеш и което аз пак зная изнизуст, понеже е само от няколко реда: „Е. Гриша, ти открадна, да стана и на мястото на окрадения, отсега нататък имам само един избор. До виждане!“ Но не се видяхме. Когато се върнах от интерната видях пожелтели от слънцето и дъжда некролози с неговата снимка. Тъжно е, нали? Значи Фашиста може

да живее, оня с воднистостите очички може да се разхожда с колата си, а капитан Стойков го няма. Добре де, питам се, какво ми пречи аз да бъда като капитан Стойков, какво пречи ти, Павка, да бъдеш като капитан Стойков? Какво ни пречи? Много съм мислил за това и ще ти поверя ед на тайна като на стар боев другар: завърши ли гимназия, ще кандидатствувам право. Това е единственият избор, за който ми писа капитан Стойков. Успехът ми тая година отскоки на много добър, догодина ще го направя отличен.

А сега, братко Павка, най-новото и най-радостното, което ми се искаше да напиша още в първите редове, но без историята с капитан Стойков щеше да бъде голямо бледо. Надей си чаша с вода, за да не ти прилезе. Готов си, нали?

Утре ще ме приемат в Комсомола.

Секретарят на учкома ми го каза. Представих ли си аз, крадецът и похитителът на велосипеди, изкарал цяла година в поправително заведение, страшилището на квартала, какъвто изглеждам в очите на много майки, комсомолци! И си викам, Павка, има и други хора като капитан Стойков. Сигурен съм, че има!

Стикска палца за мен, стар приятелю!

Твой Гриша.

Стефан КОСТОВ

Подаръци не от, а за... Дядо Мраз

„Стрела“ отново събра многобройни си сътрудници, автори, членове на клуба „Хал Ха! Ха!“ на традиционната новогодишна „Стрела“.

Надойдоха познатите ни фейлетонисти, карикатуристи, епиграмисти, памфлетисти и много други... ИСТИ.

След натоварената голямата съвместна работа през годината, насядаха под елхата и си казаха:

— И тази година направихме каквото можеше за премахване на недостатъците в нашия живот. Помогнахме на обществото да се отърси от недъзите си, смеейки се, ние получихме висок СМЕХОНАДОЙ с много малък процент недомисленост, което ни дава право по-после години да си починем несмеейки се. Така в покой ще дочакаме Дядо Мраз да ни дари и нас с кой каквото е заслужил.

Точно в този момент на творчески пас при стигна Дядо Мраз. Огледа той почиващите под елхата хумористи и сатирици и... ги стрелва в две редци.

— Момчета, и тук-там момичета — рече старецът. — Вие знаете, че Дядо Мраз мрази скуката и според мен на вас не се полага почивен ден. Вие трябва да ми дарите добро настроение. Бъркайте сега в торбите и надето творбите, да ме развеселите!... Че дядо ми белобрад да се почувства младеж!

Та седна Дядо Мраз под елхата и кръстоса краката. Даряваха го хумористите и му връчаха произведение след произведение, но не с намерение този дядко от смех да почне да се мятка, а просто така за новогодишно настроение.

Читателю, приятно и на тебе забавление!

СТРЕЛЕЦ

ЕПИГРАМИ

ПРЕДНОВОДИШНА ТЕЛЕГРАМА ДО СЕЛО

Изпращаме ви подарък — детето. Пратете прасето!

РАЗЛИКА

И лека-полека разбираме между нас двамата разликата: на тебе ти я поднасят, пък аз сама си правя банята.

Кристина КИРИЛОВА

РЕЧ НА ДЯДО МРАЗ
За да съм и аз модерен, с пълно съзнание, поднасям ви вместо подаръци едно обещание.

РАЗМИСЪЛ НА СТАРАТА МАЙКА
Нова година каквото ще ми донесе, ще дойде дъщерята и ще го отнесе...

ТАКЪВ БАНКЕТ...

Защо са малко хората ви — знам. Ами защото всеки си плаща сам.

РЕСТОРАНТСКА РАБСОДИЯ
Подаръци поднася дядо Мраз с противогаз...

Борис ЦВЕТАНОВ

НА НОВОГОДИШНИЯ БАЛ
Беше хубав вика... той и каза, че е хубавица.

Драгомир ПЕТКОВ

Да направим влакчето

През последното тримесечие на 1978 година станаха един много радостни събития.

Най-напред се разчу, че две жени от фабрика „Д. Георгиев“ — Велико Търново, и после още една са изпълнили петилетните си планове, после стана ясно, че и други три другарки от Зава да за запаметяващи устройства в старопрестолния град работят по плана за 1981 година...

— Брей, брей! Опасна женска работа! — зацъкаха по завода и фабрики и не само зацъкаха, ами се хванаха мъжки на работа, та да не се изложат в еманципацията.

И се заредиха рапорти за предсрочно изпълнени годишни задачи — от предприятия, организации и бази, от цехове и бригади, от животновъдни ферми и прочие. Свищовските химици дадоха на народното стопанство допълнително 633 т изкуствени влакна и 46 т вискозна коприна, винарите от окръга — 800 000 бутилки стабилизирани вина, горнооряховският комбинат „Янтра“ — 40 трансманипулатори. — И така нататък...

И стана един празничен влак от успехи на големи и малки предприятия за чудо и приказ.

И радостното е, че почти не останаха колективи и стопански ръководства, които сега — след Обръщението на ЦК на БКП, да се чулят какво да правят. Вече всички знаят, че да стоят и да чакат само подаръци, подаръците няма да паднат от небето.

Затова, хайде да направим влакчето — да се заредят успех след успех, вагон след вагон от подаръци за Родината и за нас самите.

На такъв влак — зелена улица!

Бай ДАН

Пикник

Между двата ни жилища има суха трева, изпъстрена с всевъзможни остатъци от човешкия бит. Няколко дни преди Нова година, използвайки хубавото време, решихме да преминем това мръсно петно, зарояващо новодомското ни самочувствие. Събрахме се всички от силния пол на два блока и до следобед на тихахме всички боклуци в кофите за смет. Уморени, по седнахме на току-що скъпаните пейки и се размечтахме за отминалото ни детство край тучни поляни. Но мъжете хванат ли се на такава нежна вълна, пият. Нямаше нужда от подканяне. Всеки, който имаше, наизвади от неприкосновените си запаса

си алкохол. Но всяко пиене носи и ядене. Запекдохме на голата поляна различни видове месни продукти, занаятчишки салати, свирна кларнет и стана един класически новогодишен пикник, продължил до полунощ.

На другия ден с натежата глави бързахме за работа. Никой от нас не погледна поляната. Тя имаше същия предишен изглед.

Съобщение

На 30. XII, т. е. сутринта в района на Малък чифлик в Шеметия е загубено 200 килограма месо. Отличителни белези: забит в гърба нов кухненски нож, еднакво тлъст и от двете страни. Прасето се обажда при повикване „гън-гън“. Който го намери да върне поне ножа, за да бъде наточен.

Генчо ГЕНЕВ

Из „Г та и копита“

НОВИ ОБИЧАИ
Интересен обичай се утвърди в град Ново-Старобелск. Там ходят на гости, като си носят и телевизора.

ПЪСТРИ ФАКТИ
Рекорд за най-бавно четене постави доц. М. Дамонков. За двадесет и две години научна дейност той не прочете нито едно художествено произведение.

МЕДИЦИНА
Универсално средство, лекуващо всякакви болести, успешно прилага участъковият лекар А. Парников. На всички пациенти, независимо от сим

птомите, той предписва и болничен лист.

МЕТЕОРОЛОГИЧНА СПРАВКА

През последните дни пътниците към моето сърце са замедени и навесият с преспи. Водачите на моторни превозни средства да карат с повишено внимание и да спазват необходимата дистанция.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...
...а човешкият организъм е различен съединение са открити 6 грама желязо. Някои хора смятат, че това е напълно достатъчно за подковаността им по всички въпроси.

Преведе: Елка СПАСОВА

Елхови иглички

● На оперативката бе решен по спешност един въпрос, който не търпи никакво отлагане: още същия ден да се опита новото вино на бригадир Бай Дечо.

● Този месец Павката ще намали брака си наполовина — от средата на януари излиза в домашен отпуск.

ДУНАВЕЦ

Печални грешки

- Дълго засядявах по въпросите на плана.
- Критикувах шефа си много разгледно.
- Обичах се безТрайно.
- Постигна максимални резултати в работата си.
- Бъди благословен Жена.
- Ще изпълним даденото обещание.
- Имаше много кърнавален вид.
- Беше много свинлив.
- Иванов е изключително плодовит писател.
- Провежда богато литературно Метене.
- ПоНимиш тои пред началника.
- Мислеше само за личното си благо.
- Измъкваше се от отговорността на съвестта си.
- Младият поет издаде първата си стихосбирка.
- Често даваше подчинените си за пример.

Драгомир ДРАГАНОВ

ХУМОР И САТИРА

Петър БОРСУКОВ

БРАКОДЕЛЕЦА: — Момиче, малък дявол, не ми минавай през двори, не ми създавай, кахъри!...

Дядо Мраз на смяна

Я гледай в календара датата — последния работен ден! Затуй решихме във бригадата:

„На спринт — за най-висок процент!“

Ще даваме уж спринта

всичките пък ето ти „сюрприз“ голям:

на работа не дойде Ичката — какъв човек, не го е срам!

Ядосахме се ний, естествено, но — ех, че радост! — в този час

пристигна там, при нас, приветствено.

не друг — самият Дядо Мраз!

Но щом му казахме за Ичката —

че прасата е във престой — пое я Дядо Мраз и с всички ни

изкара цяла смяна той... Скептично, знам, че се усмихнете:

„Този Дядо Мраз какъв е „сорт“!“

Това е, авторе, измислица — не може той да е пресор!“

А всъщност туй е само истинна, защото този Дядо Мраз бе бай Игнат, сега на

доскоро работил при нас.

Тодор ТОДОРОВ

Криво огледало

- Зидар без МистЕрия не може да работи.
- С твоите камъни по твоята Слава.
- Закъснението за работа стана Касово явление.

Радослав БУМОВ

- Жена към пияния си мъж: — Ше ти счуца главата!...
- Но мила и ти ли вярваш, че счупеното носи щастие.
- Откъс от любовен разговор: „Скъпа, искаш ли татко да ти сваля една звезда от небето?“
- Жени, помислете се над фразата: „Сто пъти съм ти казвала и пак ще ти го повтори!“

Тодор ИВАНОВ

- АКО имаш две ризи, опереш ли ги, оставаш без една.
- НЕ ПЛАШЕТЕ децата с детските играчки — те са ваши.
- НАЙ-ПРИЯТНА е дългата опашка при красива продавачка.

Любен ХРИСТОВ

- Жена и огледало — това е вече козметичен салон.
- Застана пред другите — обрвна им гръб.
- Някои и в мисленето си са на петдневна работна седмица.

Ваньо ТОДОРОВ

Сурвачка-плачка

Тръгнали популярните наши хумористи Братя Острилкови да сурвачка любимите си герои. Отишли в едно АПК и заджугстрили поле видния бригадир с дрянвоците си, като припаявали по собствен текст и музика:

Сурва, сурва година, необрана ябълка в градина, голям факт на нива, да се подмине не бива!... Хайде да е хайрлия, дай, братко, хартия!...

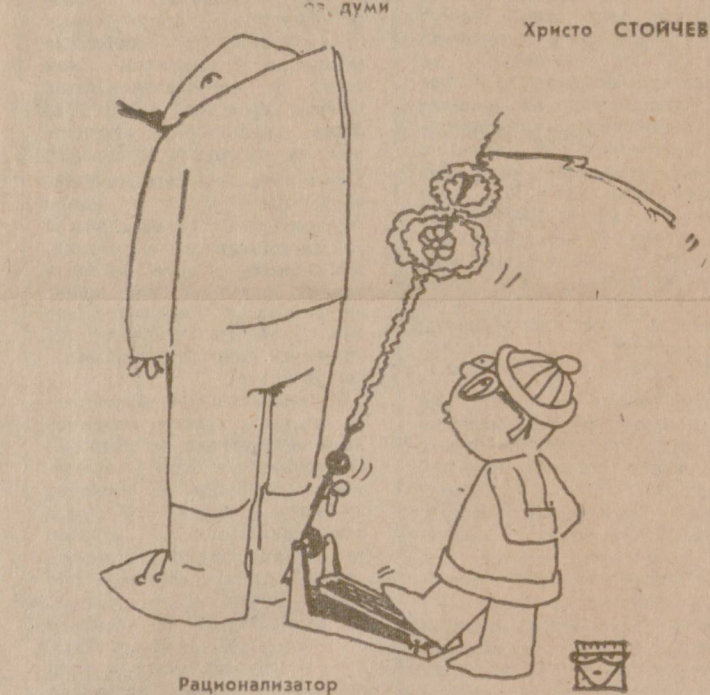
— Стой! Аман-заман! — пресякъл ги бригадирът. — Вие братя, вие сестри, на жете откъде научихте, че тази година сме оставили маса плодове необрани, а голямата нива на Чуката засяхме с непочистено семе. Казвайте кой ви каза тези секретни факти!

— Ти! — рекли братята и като си намигнаха хитрово, отложиха сурвачането на полевъдния бригадир за жътварско време, когато ще се види това, гдето му казват „КАКВОТО ПОСЕЕШ, ТАКОВАЩЕ ПОЖЪНЕШ!“

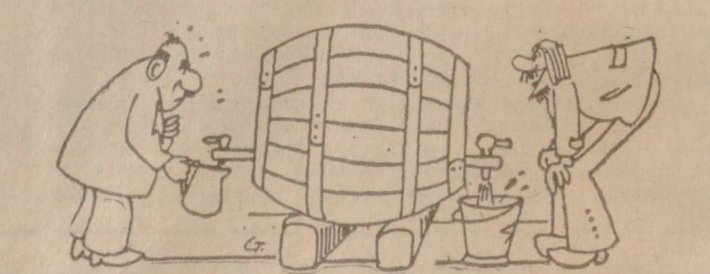
Стефан ДИМИТРОВ

Христо СТОЙЧЕВ

Стайко НИКОЛОВ

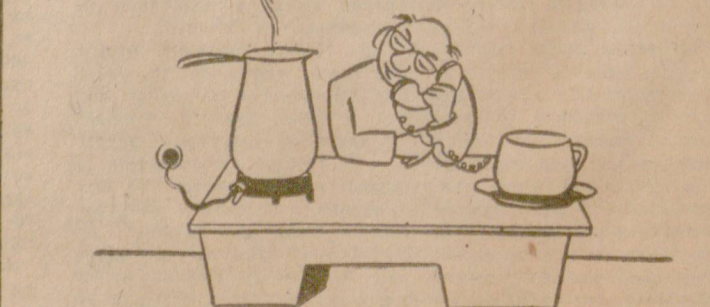
— Стига е разправял дъртият, че само го подядам, за почвам вече да го подпивам!...

Валери ЛЮТОВ

— Дядо Мраз, за Нова година не искам нищо да ми даваш, а да си вземеш цигулката, гдето ми я подарих миналата година, да ме отпънеш от школата по английски и от школата по танци, да прочетеш 25 книги през ваканцията, да ги конспектираш, да направяш 10 табла, да...

Ангел ГЕЦОВ

— И през новата ще ярим и кипим... в работата!...